

[Indenrigsministeren.]

forberedes paa en saadan Maade, at man finder et samlende Grundlag, før de med Udbytte kan drøftes her i Rigsdagen; dette Grundlag findes ikke nu, og det er derfor jeg har advaret imod, at man rejser Spørgsmaalet i Forbindelse med denne Lovgivning, som vi i øvrigt er enige om, og det vil jeg stadig henstille til det ærede Medlem at han ikke gør.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Den højtærede Indenrigsminister henviser til, at der ikke er Tid til nu at behandle Spørgsmaalet om kommunal Beskatning af Brugsforeninger, men det kan virkelig ikke være en Undskyldning. Der er jo for lang Tid siden her rejst Spørgsmaal om kommunal Beskatning af Brugsforeningerne. Den højtærede Minister svarede i Dag saa nogenlunde, som han plejer, men har jo ikke gjort noget ved Sagen, og det kan ikke nytte noget at ville forlange, at den ene Part ustandselig skal bøje sig for Samarbejdet, naar den anden Part ikke vil gøre noget for at opretholde det. Brugsforeningsbeskatningen er i Skatteproblemet et meget vigtigt Spørgsmaal, og saaledes som Beskatningen er i Øjeblikket, skaber den Misfornøjelse i meget store Kredse. Naar saa oven i Købet Brugsforeningerne i visse Tilfælde overhovedet ikke beskattes i Kommunerne, maa det være den paagældende Kommunalministers Pligt, hvis han ikke vil modtage Ændringsforslag fra et enkelt Parti under Behandlingen af Ændringer i den kommunale Skattelov, da selv at finde en Løsning, som kan samle. Men at sige: det maa ligge til bedre Tider, kan ikke tilfredsstille.

Indenrigsministeren (Jørgen Jørgensen): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard taler stadig om Samarbejdets Vilkaar. Man kan ikke belaste et enkelt Parti ved den Stilling, de andre Partier tager. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Samarbejdets Vilkaar er, at man, før Forslag fremsættes her, finder et Grundlag, som man maa forudsætte, at de Partier, der skal gennemføre Forslaget, er nogenlunde enige om i Principerne. Og hidtil er det ærede Medlem kun Talsmand for en enkelt Gruppe her i Tinget, men det ærede Medlem er ikke Talsmand for den øvrige Del af dette Tings Medlemmer. Derfor er det med god Grund jeg siger, at Tiden er ikke moden, og at

Forudsætningen for, at jeg kan fremsætte et Forslag, maa være den, at jeg kan gaa ud fra, at det ogsaa kan faa Tilslutning fra andre Sider; og det har jeg ikke Grund til at tro, at et Forslag efter det ærede Medlems Ønsker kan faa.

Valdemar Thomsen: Det, vi her staa over for, er den gamle Historie, at naar man giver en vis Mand en Lillefinger, saa tager han hele Haanden. Man skulde aldrig have imødekommet de Konservatives Ønsker om Beskatning af Brugsforeningerne; den er og bliver urimelig. Derfor maa jeg henstille til den højtærede Indenrigsminister, at han ikke paa nogen Maade giver Tilsagn om en videregaaende Beskatning af Brugsforeningerne, for det ender med, at ogsaa Landbrugets Produktionsforeninger skal betale Skat, og saa er vi ude i det helt haabløse.

Naar jeg tager Ordet her, er det ogsaa for at gøre opmærksom paa en anden Ting. Der er fra forskellig Side under denne Forhandling — navnlig fra socialdemokratisk og konservativ Side — talt om, at Skattelettelsen med Hensyn til Børn burde gaa videre end til det 15de Aar, og nu da Indenrigsministeren havde Ordet, forstod jeg paa ham, at han i Grunden havde Sympati for dette. Jeg vil meget advare imod denne Tanke. Selvfølgelig er det ganske rigtigt, at mange har store Udgifter til Børnene, ogsaa efter at disse er fyldt 15 Aar, men Forholdet er imidlertid dette, at den studerende Ungdom har en økonomisk privilegeret Stilling i Forhold til dem af deres Kammerater, som allerede ved Konfirmationsalderen kommer ud i det praktiske Arbejde. Jeg vilde finde det meget urimeligt, om det Privilegium, som velbegavede Børn derigennem har, skulde resultere i, at deres Forældre af den Grund skulde have Skattelettelser.

Laurits Pedersen: Jeg maa sige, at det undrer mig ikke, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard rejser denne Sag. Naar man har set, hvilken Betydning enkelte Medlemmer inden for Det konservative Folkeparti tillægger Spørgsmaalet forøget Brugsforeningsbeskatning, er det klart, at saa maa enkelte Medlemmer herinde tage Ordet om det. Men undersøger man, hvorledes det Parti, som disse Medlemmer tilhører, har stillet sig til denne Beskatning ned gennem Tiderne, ser man, at det er en Interesse af ny Dato fra de Konservatives Side. Da man i sin Tid begyndte at tale om Brugsforeningsbeskatningen — jeg tror, det var i 80erne —, mente man ikke, at den kunde give no-